

АСАБЛІВАСЦІ ПЕДАГАГІЧНЫХ ЗНОСІН

АСАБЛІВАСЦІ ПЕДАГАГІЧНЫХ ЗНОСІН

Зносіны - гэта шматпланавы працэс развіцця кантактаў паміж людзьмі, абумоўлены патрэбамі сумеснай дзейнасці.

Педагагічнымі зносінамі называюцца зносіны паміж педагогам і навучэнцамі, падчас якога вырашаюцца навучальныя, выхаваўчыя і асобасна-развіваючыя задачы.

Зносіны могуць выступаць як

- крыніца ведаў;
- умова фарміравання асобы навучэнца;
- сродак камунікацыі;
- спосаб кіравання навучэнцамі;
- сродак далучэння да каштоўнасцяў іншага чалавека;
- творчасць.

Стадыі камунікацыі:

- мадэляванне,
- арганізацыя непасрэдных зносін,
- кіраванне зносінамі,
- аналіз вынікаў (рэфлексія).

Пры гэтым *камунікатыўныя педагогічныя дзеянні* на ўроку могуць быць:
арганізацыйныя; рэактыўныя; дзеянні-патрабаванні; дзеянні-водгукі.

Для аптымальных педагагічных зносін неабходна:

- 1) кіраваць сваімі паводзінамі;
- 2) валодаць якасцю ўвагі;
- 3) валодаць сацыяльнай перцепцыяй або «чытаннем па твары»;
- 4) адэкватна мадэляваць асобу вучня, яго псіхічны стан па знешніх прыкметах;
- 5) «падаваць сябе» ў зносінах з навучэнцамі;
- 6) мець вербальныя зносіны (аптымальна будаваць сваё маўленне ў псіхалагічным плане);
- 7) усталёўваць маўленчы і немаўленчы кантакт з дзецьмі;
- 8) валодаць гнастычнымі ўменнямі, звязанымі з самааналізам настаўніка сваёй дзейнасці, з усведамленнем, сістэматызацыяй і пераносам інфармацыі .

Прычыны парушэння зносін у дзяцей

- недаразвіццё маўлення,
- заіканне,
- зніжэнне слыху,
- псіхічная дэпрывацыя,
- інтэлектуальныя парушэнні,
- нейратычныя расстройствы,
- комплекс сарамлівасці і інш.

Альтэрнатывуныя і сістэмы камунікацыі, якія падтрымліваюць

Дактылалогія і жэставае маўленне

Татальная камунікацыя - выкарыстанне ў
навучанні глухіх слоўнай мовы і мовы
жэстаў

Сістэма Брайля

Аўдыёдэскрыпцыя

Піктаграмна-ідэаграмныя зносіны:

**Блісімволіка, Лёб-сістэма, Макатон,
сістэма абмену малюнкаў і інш.**

Этапы арганізацыі зносін з дзіцём

- 1. Усталяванне эмацыянальнага кантакту.*
- 2. Павышэнне псіхічнай актыўнасці дзіцяці.*
- 3. Стварэнне прадуктыўных педагогічных зносін на аснове аналізу сітуацыі, падрыхтаванай прасторы і аптымальнай мадэлі паводзін.*

Мадэлі паводзінаў педагога

- некантактная;
- дыферэнцыраванай увагі;
- гіпер- і гіпарэфлексійная; мадэль нягнутага рэагавання;
- аўтарытарная;
- дыктарская;
- мадэль актыўнага ўзаемадзеяння.

«Этыкет інваліднасці»

10 пажаданняў

1. Называйце па імені, а не па дыягназе. Размаўляючы з чалавекам з інваліднасцю, звяртайцеся непасрэдна да яго, а не да сурдаперакладчыка або цютара.
2. Поціск рукі пры знаёмстве з чалавекам з інваліднасцю будзе цалкам натуральным - нават той, хто носіць пратэз або адчувае складанасці з рукой, зможа падаць руку ў адказ - правую ці левую, што дапушчальна.
3. Прапаноўваючы сваю дапамогу, чакайце, пакуль яе прымуць, і толькі потым абавязкова ўдакладніце, якім чынам дапамагчы.

«Этыкет інваліднасці»

10 пажаданняў

4. Не праяўляйце заступніцтва да чалавека ў інваліднай калясцы - не кладзіце руку яму на галаву ці плячо, не называйце памяншальнымі імёнамі.
5. Крэсла-калыска - частка асабістай недатыкальнай прасторы чалавека. Абапірацца або павіснуць на чыёй-небудзь інваліднай калясцы раўнацэнна таму, што зрабіць тое ж самае з яе ўладальнікам.
6. У размове з чалавекам, які карыстаецца інваліднай каляскай або кастылямі, размяшчайцеся так, каб вашы і яго вочы былі на адным узроўні, - вам абодвум будзе прасцей размаўляць.

«Этыкет інваліднасці»

10 пажаданняў

7. У размове з чалавекам, які мае цяжкасці ў зносінах, слухайце яго ўважліва і цярпліва. Чакайце, пакуль чалавек сам скончыць фразу, не папраўляйце яго і не дамаўляйце за яго. Пры неабходнасці задавайце кароткія пытанні, якія патрабуюць такіх жа кароткіх адказаў, кіўка або жэста.
8. Пры сустрэчы з невідучым (са слабым зрокам) чалавекам абавязкова назавіце сябе і людзей, якія прыйшлі з вамі. Падчас агульнай размовы ў групе тлумачце, да каго канкрэтна вы звяртаецеся.

«Этыкет інваліднасці»

10 пажаданняў

9. Каб прыцягнуць увагу чалавека, які слаба чуе, памашыце яму рукой або папляскайце па плячы. Выразна прагаворвайце словы і глядзіце яму прама ў вочы. Размаўляючы з чалавекам, які слаба чуе, але ўмее чытаць па вуснах, размяшчайцеся так, каб вас было добра бачна і нічога не перашкаджала агляду (ежа, цыгарэта, рукі).
10. Паводзьце сябе натуральна. Не бянтэжцеся, калі дапусцілі промах, выпадкова сказалі «Убачымся» або «Пачуемся», «Хадзем» таму, каму гэтага казаць не варта было б.